ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2018/1570 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 18ης Οκτωβρίου 2018

για την περάτωση της διαδικασίας σχετικά με τις εισαγωγές βιοντίζελ καταγωγής Αργεντινής και Ινδονησίας και την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1194/2013

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ([1]) («ο βασικός κανονισμός»), και ιδίως το άρθρο 14 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 2015/476 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2015, για τα μέτρα που μπορεί να λάβει η Ένωση μετά από έκθεση που εγκρίνει το Όργανο Επίλυσης Διαφορών του ΠΟΕ σχετικά με μέτρα αντιντάμπινγκ και αντεπιδοτήσεων ([2]) («ο εξουσιοδοτικός κανονισμός του ΠΟΕ»), και ιδίως τα άρθρα 1 και 2,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

1. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Στις 28 Μαΐου 2013 η Επιτροπή επέβαλε, με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 490/2013, προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές βιοντίζελ καταγωγής Αργεντινής και Ινδονησίας («ο προσωρινός κανονισμός») ([3]).

(2) Στις 19 Νοεμβρίου 2013 το Συμβούλιο, με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1194/2013, επέβαλε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές βιοντίζελ καταγωγής Αργεντινής και Ινδονησίας («ο οριστικός κανονισμός») ([4]).

(3) Στις 15 Σεπτεμβρίου 2016 το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης («το Γενικό Δικαστήριο») εξέδωσε αποφάσεις στις υποθέσεις T-80/14, T-111/14 έως T-121/14 ([5]) και T-139/14 ([6]) («οι αποφάσεις») με τις οποίες ακύρωσε τα άρθρα 1 και 2 του οριστικού κανονισμού, στον βαθμό που εφαρμόζονται στους προσφεύγοντας στις υποθέσεις αυτές («οι οικείοι παραγωγοί-εξαγωγείς») ([7]).

(4) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είχε ασκήσει αρχικά αναίρεση κατά των αποφάσεων αυτών. Ωστόσο, μετά την απόφαση του Συμβουλίου να αποσύρει τις αιτήσεις αναίρεσης, οι υποθέσεις διαγράφηκαν από το μητρώο του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου στις 2 και στις 5 Μαρτίου 2018 ([8]). Κατά συνέπεια, οι αποφάσεις κατέστησαν αμετάκλητες και δεσμευτικές από την ημερομηνία της έκδοσής τους.

(5) Το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι τα θεσμικά όργανα απέτυχαν να αποδείξουν επαρκώς κατά νόμον ότι υπήρξε αισθητή στρέβλωση των τιμών των κύριων πρώτων υλών που χρησιμοποιήθηκαν στην παραγωγή βιοντίζελ στην Αργεντινή και την Ινδονησία ως αποτέλεσμα ενός συστήματος διαφοροποιημένης φορολόγησης των εξαγωγών που εφάρμοζε διαφορετικούς φορολογικούς συντελεστές στις πρώτες ύλες και το βιοντίζελ. Αποφάνθηκε ότι τα θεσμικά όργανα δεν θα έπρεπε να είχαν υιοθετήσει την άποψη ότι τα λογιστικά βιβλία των Αργεντινών και Ινδονησίων παραγωγών-εξαγωγέων δεν αποτύπωναν κατά τρόπο εύλογο την τιμή των πρώτων υλών και δεν θα έπρεπε να αγνοήσουν τα εν λόγω βιβλία κατά τον υπολογισμό της κανονικής αξίας του βιοντίζελ που παραγόταν στην Αργεντινή και την Ινδονησία.

([1]) ΕΕ L 176 της 30.6.2016, σ. 21.
([2]) ΕΕ L 83 της 27.3.2015, σ. 6.
([3]) ΕΕ L 141 της 28.5.2013, σ. 6.
([4]) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1194/2013 του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές βιοντίζελ, καταγωγής Αργεντινής και Ινδονησίας (ΕΕ L 315 της 26.11.2013, σ. 2).
([5]) Αποφάσεις της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση T-80/14, PT Musim Mas κατά Συμβουλίου, στην υπόθεση T-111/14 Unitec Bio SA κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις υποθέσεις T-112/14 έως T-116/14 και T-119/14, Molinos Río de la Plata SA και λοιποί κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην υπόθεση T-117/14, Cargill SACI κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην υπόθεση T-118/14, LDC Argentina SA κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην υπόθεση T-120/14, PT Ciliandra Perkasa κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην υπόθεση T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ C 402 της 31.10.2016, σ. 28).
([6]) Υπόθεση T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia and PT Wilmar Nabati Indonesia κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ C 392 της 24.10.2016, σ. 26).
([7]) Οι Αργεντινοί παραγωγοί-εξαγωγείς Unitec Bio SA, Molinos Rio de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cargill SACI, Louis Dreyfus Commodities SA (LDC Argentina SA) και οι Ινδονήσιοι παραγωγοί-εξαγωγείς PT Pelita Agung Agrindustri, PT Ciliandra Perkasa, PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas).
([8]) Διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 2018 στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-602/16 P και C-607/16 P έως C-609/16 P και της 16ης Φεβρουαρίου 2018 στις υποθέσεις C-603/16 P έως C-606/16 P.

(6) Στις 26 Οκτωβρίου 2016 το όργανο επίλυσης διαφορών του ΠΟΕ (ΟΕΔ) ενέκρινε την έκθεση της ειδικής ομάδας, όπως τροποποιήθηκε από την έκθεση του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου («οι εκθέσεις για την Αργεντινή»), ([1]) στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Διαφορά σχετικά με τα μέτρα αντιντάμπινγκ για το βιοντίζελ από την Αργεντινή (DS473).

(7) Στις 28 Φεβρουαρίου 2018 το ΟΕΔ επικύρωσε και την έκθεση της ειδικής ομάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Μέτρα αντιντάμπινγκ για το βιοντίζελ από τη διαφορά με την Ινδονησία (DS480) («η έκθεση για την Ινδονησία») ([2]). Ούτε η Ινδονησία ούτε η ΕΕ προσέφυγε κατά της έκθεσης.

(8) Στις εκθέσεις για την Αργεντινή και την Ινδονησία («οι εκθέσεις») διαπιστώθηκε, μεταξύ άλλων, ότι η ΕΕ ενήργησε ανακόλουθα προς:

— το άρθρο 2.2.1.1 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ («ΣΑ»), παραλείποντας να υπολογίσει το κόστος παραγωγής του υπό εξέταση προϊόντος με βάση τα αρχεία που τηρούνται από τους παραγωγούς·

— το άρθρο 2.2 της ΣΑ και το άρθρο VI:1 στοιχείο β) περίπτωση ii) της GATT 1994, καθώς δεν χρησιμοποίησε το κόστος παραγωγής στην Αργεντινή και την Ινδονησία κατά τον υπολογισμό της κανονικής αξίας του βιοντίζελ·

— το άρθρο 9.3 της ΣΑ και το άρθρο VI:2 της GATT 1994, καθώς επέβαλε δασμούς αντιντάμπινγκ οι οποίοι υπερβαίνουν το περιθώριο ντάμπινγκ που θα έπρεπε να είχε υπολογιστεί βάσει του άρθρου 2 της ΣΑ και του άρθρου VI:1 της GATT 1994, αντίστοιχα.

(9) Στην έκθεση για την Ινδονησία, η ειδική ομάδα διαπίστωσε επιπλέον ότι η ΕΕ είχε ενεργήσει ανακόλουθα ως προς:

— το άρθρο 2.2.2 σημείο iii) και το άρθρο 2.2 της ΣΑ, διότι δεν προσδιόρισε το κέρδος που πραγματοποιούν υπό κανονικές συνθήκες άλλοι εξαγωγείς ή παραγωγοί από τις πωλήσεις προϊόντων της ίδιας γενικής κατηγορίας στην εγχώρια αγορά της χώρας καταγωγής·

— το άρθρο 2.3 της ΣΑ, διότι δεν υπολόγισε την τιμή εξαγωγής ενός παραγωγού-εξαγωγέα της Ινδονησίας, της P.T. Musim Mas, με βάση την τιμή στην οποία το εισαχθέν βιοντίζελ που παράχθηκε από την P.T. Musim Mas μεταπωλήθηκε για πρώτη φορά σε ανεξάρτητους αγοραστές στην ΕΕ·

— τα άρθρα 3.1 και 3.2 της ΣΑ, διότι δεν διαπίστωσε την ύπαρξη σημαντικής υποτιμολόγησης όσον αφορά τις εισαγωγές από την Ινδονησία.

(10) Η ειδική ομάδα εισηγήθηκε να ζητήσει το DSB από την ΕΕ να εναρμονίσει τα μέτρα της προς τη ΣΑ και την GATT 1994.

(11) Σε συνέχεια των εκθέσεων για την Αργεντινή, η Επιτροπή είχε κινήσει διαδικασία επανεξέτασης ([3]) σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/476 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([4]) («η επανεξέταση»). Κατά την έναρξη της επανεξέτασης, η Επιτροπή ανακοίνωσε ότι θεωρούσε πρόσφορο να εξετάσει τις συνέπειες των πορισμάτων των εκθέσεων για την Αργεντινή και για τα μέτρα που είχαν επιβληθεί στο βιοντίζελ από την Ινδονησία, καθώς οι νομικές ερμηνείες που περιέχονταν στις εκθέσεις για την Αργεντινή φαινόταν να αφορούν και την έρευνα για την Ινδονησία.

(12) Ωστόσο, κατά την επανεξέταση, η Επιτροπή έλαβε ορισμένες παρατηρήσεις από τα ενδιαφερόμενα μέρη σχετικά με το αν η ερμηνεία των εκθέσεων για την Αργεντινή θα μπορούσε να εφαρμοστεί και στα μέτρα της Ινδονησίας για το βιοντίζελ. Η Επιτροπή θεώρησε ότι η ανάλυση των παρατηρήσεων ως προς την Ινδονησία απαιτούσε περισσότερο χρόνο και αποφάσισε να μην συμπεριλάβει εξέταση για την Ινδονησία στον τροποποιητικό κανονισμό, αλλά αντιθέτως να κρατήσει ανοιχτή την επανεξέταση όσον αφορά την Ινδονησία.

(13) Στις 18 Σεπτεμβρίου 2017 η Επιτροπή εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/1578 για την τροποποίηση του οριστικού κανονισμού («ο τροποποιητικός κανονισμός»), στο μέτρο που αυτός αφορούσε τους Αργεντινούς παραγωγούς-εξαγωγείς ([5]).

([1]) WTO, Report of the Appellate Body (ΠΟΕ, Έκθεση του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου), AB-2016-4, WT/DS473/AB/R, 6 Οκτωβρίου 2016 και WTO, Report of the Panel (ΠΟΕ, Έκθεση της ειδικής ομάδας), WT/DS473/R, 29 Μαρτίου 2016.

([2]) WTO, Report of the Panel (ΠΟΕ, Έκθεση της ειδικής ομάδας), WT/DS480/R, 25 Ιανουαρίου 2018.

([3]) Ανακοίνωση για την έναρξη της διαδικασίας όσον αφορά τα μέτρα αντιντάμπινγκ που ισχύουν για τις εισαγωγές βιοντίζελ καταγωγής Αργεντινής και Ινδονησίας, σε συνέχεια των συστάσεων και των αποφάσεων που εγκρίθηκαν από το όργανο επίλυσης διαφορών του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου στην ΕΕ — Μέτρα αντιντάμπινγκ για τη διαφορά με το βιοντίζελ (DS473) (ΕΕ C 476 της 20.12.2016, σ. 3).

([4]) Κανονισμός (ΕΕ) 2015/476 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2015, για τα μέτρα που μπορεί να λάβει η Ένωση μετά από έκθεση που ενέκρινε το Όργανο Επίλυσης Διαφορών του ΠΟΕ σχετικά με μέτρα αντιντάμπινγκ και αντεπιδοτήσεων (ΕΕ L 83 της 27.3.2015, σ. 6).

([5]) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2017/1578, της 18ης Σεπτεμβρίου 2017, για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1194/2013 του Συμβουλίου για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές βιοντίζελ, καταγωγής Αργεντινής και Ινδονησίας (ΕΕ L 239 της 19.9.2017, σ. 9).

(14) Η ακύρωση από το Γενικό Δικαστήριο του διατακτικού του οριστικού κανονισμού όσον αφορά τους οικείους παραγωγούς-εξαγωγείς επηρεάζει επίσης την εγκυρότητα του τροποποιητικού κανονισμού. Δεδομένου ότι ο τροποποιητικός κανονισμός τροποποίησε τον κανονισμό του οποίου το διατακτικό έχει ακυρωθεί, έπαυσε και ο ίδιος να ισχύει και δεν μπορεί να εφαρμοστεί στους οικείους παραγωγούς-εξαγωγείς.

(15) Στις 28 Μαΐου 2018 δημοσιεύτηκε ανακοίνωση ([1]) για την επανέναρξη της αρχικής έρευνας σχετικά με τις εισαγωγές βιοντίζελ καταγωγής Αργεντινής και Ινδονησίας, που οδήγησε στην έκδοση του οριστικού κανονισμού («η ανακοίνωση»). Ταυτόχρονα έκλεισε η εκκρεμούσα επανεξέταση σε σχέση με την Ινδονησία.

(16) Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, η διαδικασία για την αντικατάσταση μιας ακυρωθείσας νομικής πράξης μπορεί να συνεχιστεί από το σημείο στο οποίο συνέβη η παρανομία. Τα θεσμικά όργανα της Ένωσης, συμμορφούμενα με τις αποφάσεις, έχουν τη δυνατότητα να αποκαταστήσουν τις πτυχές του οριστικού κανονισμού που οδήγησαν στην ακύρωσή του όσον αφορά τους οικείους παραγωγούς-εξαγωγείς ([2]).

(17) Η Επιτροπή θα πρέπει να σεβαστεί όχι μόνο το διατακτικό των αποφάσεων αλλά και τους λόγους που οδήγησαν στις αποφάσεις αυτές και οι οποίοι αποτέλεσαν την κατ' ουσία βάση του, καθόσον ήταν αναγκαίοι για τον προσδιορισμό της ακριβούς σημασίας των όσων δηλώθηκαν στο διατακτικό. Άλλα πορίσματα τα οποία είχαν διατυπωθεί στον οριστικό κανονισμό και δεν αμφισβητήθηκαν εντός της προθεσμίας προσφυγής ή αμφισβητήθηκαν, αλλά η αμφισβήτησή τους απορρίφθηκε με τις αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου και, ως εκ τούτου, δεν είχαν ως συνέπεια την ακύρωση του οριστικού κανονισμού, παραμένουν σε ισχύ ([3]).

(18) Για να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις της, η Επιτροπή αποφάσισε να συνεχίσει την παρούσα διαδικασία αντιντάμπινγκ από το σημείο στο οποίο συνέβη η παρανομία και, συνεπώς, να επανεξετάσει τη μεθοδολογία που χρησιμοποιείται για την κατασκευή κανονικής αξίας.

(19) Η ανακοίνωση περιλάμβανε στο πεδίο εφαρμογής της το σκεπτικό των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου για τους οικείους παραγωγούς-εξαγωγείς και το ενδεχόμενο επέκτασης των πορισμάτων σε όλους τους παραγωγούς-εξαγωγείς από την Αργεντινή και την Ινδονησία. Επιπλέον, έλαβε υπόψη τα πορίσματα των ειδικών ομάδων του ΠΟΕ και του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου, όσον αφορά τόσο την Αργεντινή όσο και την Ινδονησία, ώστε τα μέτρα που ο ΠΟΕ διαπίστωσε ότι ήταν ασυνεπή να συμμορφωθούν πλήρως με τις συμφωνίες του ΠΟΕ, σύμφωνα με το άρθρο 19.1 του μνημονίου συμφωνίας για την επίλυση των διαφορών.

(20) Στο πλαίσιο της ανακοίνωσης, η Επιτροπή κάλεσε τους οικείους παραγωγούς-εξαγωγείς και τον ενωσιακό κλάδο παραγωγής να γνωστοποιήσουν γραπτώς τις απόψεις τους και να ζητήσουν ακρόαση εντός της προθεσμίας που ορίζεται στην ανακοίνωση.

(21) Όλα τα μέρη που το ζήτησαν και τα οποία απέδειξαν ότι η ακρόασή τους επιβάλλεται για συγκεκριμένους λόγους έγιναν δεκτά σε ακρόαση εντός της καθορισθείσας προθεσμίας.

(22) Έγιναν δεκτές αντιπροσωπείες από το European Biodiesel Board (Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Βιοντίζελ) (EBB), πέντε παραγωγούς-εξαγωγείς και τις αρχές της Ινδονησίας.

2. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΟΡΙΣΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΟΕ

(23) Η Επιτροπή έχει τη δυνατότητα να διορθώσει τις πτυχές του οριστικού κανονισμού που οδήγησαν στην ακύρωσή του, αφήνοντας αμετάβλητα τα μέρη της αξιολόγησης που δεν επηρεάζονται από τις αποφάσεις ([4]).

(24) Όπως αναφέρεται στην ανακοίνωση, η Επιτροπή επαναξιολόγησε επίσης τα οριστικά πορίσματα της αρχικής έρευνας, λαμβάνοντας υπόψη τα πορίσματα των ειδικών ομάδων του ΠΟΕ και του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου όσον αφορά τόσο την Αργεντινή όσο και την Ινδονησία. Η Επιτροπή αποφάσισε να επεκτείνει τα πορίσματα σε όλους τους παραγωγούς-εξαγωγείς από την Αργεντινή και την Ινδονησία. Η επανεκτίμηση αυτή βασίστηκε σε πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν κατά την αρχική έρευνα και την επανεξέταση, καθώς και σε πληροφορίες που ελήφθησαν από τα ενδιαφερόμενα μέρη μετά τη δημοσίευση της ανακοίνωσης.

(25) Ένας Ινδονήσιος παραγωγός-εξαγωγέας, η Wilmar, υποστήριξε, πριν και μετά την κοινοποίηση, ότι δεν υπάρχει νομική βάση για την επανέναρξη της έρευνας όσον αφορά τη Wilmar, δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο είχε ακυρώσει τον οριστικό κανονισμό στο σύνολό του για τη συγκεκριμένη εταιρεία. Ωστόσο, το άρθρο 266 της ΣΛΕΕ προβλέπει ότι το θεσμικό όργανο που εξέδωσε τη μετέπειτα ακυρωθείσα πράξη οφείλει να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της

([1]) Ανακοίνωση σχετικά με τις αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 στις υποθέσεις T-80/14, T-111/14 έως T-121/14 και T-139/14 αναφορικά με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1194/2013 του Συμβουλίου για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές βιοντίζελ Αργεντινής και Ινδονησίας, και σε συνέχεια των συστάσεων και των αποφάσεων που εγκρίθηκαν από το όργανο επίλυσης διαφορών του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου για τις διαφορές DS473 και DS480 (ΕΕ - Μέτρα αντιντάμπινγκ για τις διαφορές σχετικά με το βιοντίζελ) (ΕΕ C 181 της 28.5.2018, σ. 5).

([2]) Υπόθεση C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques (IPS) κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2000, I-08147.

([3]) Υπόθεση C-256/16, Deichmann SE, ECLI:EU:C:2018:187, σκέψη 87.

([4]) Υπόθεση C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques (IPS) κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2000, I-08147.

απόφασης του Δικαστηρίου της Ένωσης. Επιπλέον, η Επιτροπή πρέπει να εξασφαλίσει τη συμμόρφωση των μέτρων αντιντάμπινγκ για τις εισαγωγές βιοντίζελ από την Ινδονησία σε συμμόρφωση με τις συστάσεις και αποφάσεις που περιέχονται στις εκθέσεις του ΠΟΕ. Για να εξεταστεί ποια μέτρα θα έπρεπε να ληφθούν για τη συμμόρφωση με τις αποφάσεις του Δικαστηρίου και του ΠΟΕ, ήταν απαραίτητη η επανέναρξη της έρευνας από το χρονικό σημείο κατά το οποίο διαπιστώθηκε η παρανομία για αμφότερες τις χώρες και για όλους τους οικείους παραγωγούς-εξαγωγείς. Το ζήτημα της εν όλω ή εν μέρει ακύρωσης ενός μέτρου δεν είναι συναφές με τους σκοπούς του καθορισμού κατά πόσο η Επιτροπή πρέπει συνακόλουθα να επανεξετάσει όλες τις πτυχές της έρευνας που προηγήθηκε του ακυρωθέντος μέτρου. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή απέρριψε αυτόν τον ισχυρισμό.

(26) Η αρχική έρευνα για την πρακτική ντάμπινγκ και τη ζημία κάλυψε την περίοδο από την 1η Ιουλίου 2011 έως τις 30 Ιουνίου 2012 («περίοδος έρευνας»). Όσον αφορά τις παραμέτρους που είχαν σχέση με την εκτίμηση της ζημίας, πραγματοποιήθηκε ανάλυση των δεδομένων που κάλυπταν την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2009 έως το τέλος της περιόδου έρευνας («εξεταζόμενη περίοδος»).

3. **ΥΠΟ ΕΞΕΤΑΣΗ ΠΡΟΪΟΝ**

(27) Το υπό εξέταση προϊόν είναι μονοαλκυλεστέρες λιπαρών οξέων και/ή παραφινικά πετρέλαια εσωτερικής καύσης (gas oils) που προέρχονται από σύνθεση και/ή υδρογονοκατεργασία, μη ορυκτής προέλευσης, σε καθαρή μορφή ή σε μορφή μείγματος καταγωγής Αργεντινής και Ινδονησίας, που επί του παρόντος υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92, 3826 00 10 και ex 3826 00 90 («το υπό εξέταση προϊόν», που συνήθως αναφέρεται ως «βιοντίζελ»).

(28) Ούτε οι αποφάσεις του Δικαστηρίου ούτε οι εκθέσεις επηρεάζουν τα πορίσματα που αναφέρονται στις αιτιολογικές σκέψεις 16 έως 27 του οριστικού κανονισμού σχετικά με το υπό εξέταση προϊόν και το ομοειδές προϊόν.

4. **ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΝΟΝΙΚΗΣ ΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΘΩΡΙΩΝ ΝΤΑΜΠΙΝΓΚ**

(29) Η Επιτροπή επαναξιολόγησε τα πορίσματα της αρχικής έρευνας σχετικά με τα ζητήματα της προσαρμογής του κόστους, του ανώτατου ορίου κέρδους και του διπλού υπολογισμού.

4.1. **Προσαρμογή του κόστους**

(30) Οι αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου και τα πορίσματα του ΠΟΕ που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 8 αφορούν στο σύνολό τους την προσαρμογή του κόστους που πραγματοποίησαν τα θεσμικά όργανα της ΕΕ στο πλαίσιο του οριστικού κανονισμού.

(31) Όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 28 του οριστικού κανονισμού, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η κανονική αξία έπρεπε να κατασκευαστεί, δεδομένου ότι δεν θεωρήθηκε ότι οι εγχώριες πωλήσεις πραγματοποιούνταν στο πλαίσιο των συνήθων εμπορικών πράξεων. Το πόρισμα αυτό δεν αμφισβητήθηκε και εξακολουθεί να ισχύει. Ομοίως, κανένα ενδιαφερόμενο μέρος δεν αμφισβήτησε το συγκεκριμένο πόρισμα κατά τη διάρκεια αυτής της επανεξέτασης.

(32) Στις αιτιολογικές σκέψεις 29 έως 34 του οριστικού κανονισμού, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η διαφορά των εξαγωγικών φόρων που επιβλήθηκαν από την Ινδονησία στις εισροές της κύριας πρώτης ύλης (ακατέργαστο φοινικέλαιο στην Ινδονησία και σογιέλαιο και σπόροι σόγιας στην Αργεντινή) και των εξαγωγικών φόρων που επιβλήθηκαν επί του τελικού προϊόντος (βιοντίζελ) συμπίεσε τις εγχώριες τιμές στην Ινδονησία και στην Αργεντινή, και, κατά συνέπεια, το γεγονός αυτό θα πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά την κατασκευή της κανονικής αξίας.

(33) Ως εκ τούτου, κατά την κατασκευή της κανονικής αξίας, η Επιτροπή αντικατέστησε το κόστος της κύριας πρώτης ύλης που αναφέρεται στα λογιστικά βιβλία των παραγωγών-εξαγωγέων με τις τιμές αναφοράς που δημοσιεύτηκαν από τις σχετικές αρχές των οικείων χωρών.

(34) Η Επιτροπή στήριξε περαιτέρω τα συμπεράσματά της στην αρχική έρευνα με βάση την ερμηνεία ότι το άρθρο 2.2.1.1 της ΣΑ επιτρέπει στην ερευνούσα αρχή να αρνηθεί να κάνει χρήση των λογιστικών βιβλίων των παραγωγών-εξαγωγέων, εάν κρίνει ότι αυτά i) δεν συνάδουν με τις γενικώς παραδεδεγμένες αρχές της λογιστικής ή ii) δεν αντανακλούν ευλόγως το κόστος που συνδέεται με την παραγωγή και την πώληση του υπό εξέταση προϊόντος (αιτιολογικές σκέψεις 42 και 72 του οριστικού κανονισμού).

(35) Στις εκθέσεις τους τόσο για την Αργεντινή όσο και για την Ινδονησία, η ειδική ομάδα και το δευτεροβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο εκφράζουν την άποψη ότι η Επιτροπή δεν παρέσχε μια επαρκή, από νομική άποψη, βάση δυνάμει του άρθρου 2.2.1.1 για να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι τα λογιστικά αρχεία των παραγωγών της Ινδονησίας και της Αργεντινής δεν αντανακλούσαν εύλογα το κόστος που συνδέεται με την παραγωγή και την πώληση βιοντίζελ ή για να παραβλεφθεί το σχετικό κόστος που περιέχεται στα εν λόγω λογιστικά βιβλία κατά την κατασκευή της κανονικής αξίας του βιοντίζελ.

(36) Σε συνέχεια των εκθέσεων για την Αργεντινή, η Επιτροπή είχε επανυπολογίσει την κανονική αξία για τους παραγωγούς-εξαγωγείς στην Αργεντινή, χρησιμοποιώντας για την Αργεντινή τη μεθοδολογία που επεξηγείται στις αιτιολογικές 40 έως 49 του προσωρινού κανονισμού ([1]). Όπως επεξηγείται παραπάνω στις αιτιολογικές σκέψεις 11 και 12, η Επιτροπή είχε αρχικά επανυπολογίσει επίσης την κανονική αξία για τους παραγωγούς-εξαγωγείς στην Ινδονησία, χρησιμοποιώντας για την Ινδονησία τη μεθοδολογία που επεξηγείται στις αιτιολογικές 60 έως 65 του προσωρινού κανονισμού ([1]). Η Επιτροπή εφάρμοσε εκ νέου αυτήν τη μεθοδολογία για αμφότερες τις χώρες.

(37) Στις παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν μετά το εκ νέου άνοιγμα αυτής της υπόθεσης, το EBB υποστήριξε ότι οι εκθέσεις δεν αποκλείουν το ενδεχόμενο προσαρμογής του κόστους των πρώτων υλών κατά την κατασκευή της κανονικής αξίας, υπό την προϋπόθεση ότι η προσαρμογή αυτή είναι επαρκώς αιτιολογημένη. Ο ίδιος ισχυρισμός διατυπώθηκε κατά τη διάρκεια της επανεξέτασης σε συνέχεια των εκθέσεων για την Αργεντινή και απορρίφθηκε από την Επιτροπή, καθώς η αποδοχή του δεν θα συμβάδιζε με τα πορίσματα των εκθέσεων, όπως επεξηγείται στις αιτιολογικές σκέψεις 43 έως 53 του τροποποιητικού κανονισμού. Δεδομένου ότι αυτή η επεξήγηση εξακολουθεί να ισχύει μετά την έκθεση για την Ινδονησία, η Επιτροπή συνέχισε να απορρίπτει αυτό τον ισχυρισμό.

(38) Για τους λόγους που εξηγούνται στις αιτιολογικές σκέψεις 44 και 64 του προσωρινού κανονισμού, δεν θεωρήθηκε ότι οι εγχώριες πωλήσεις σε αμφότερες τις χώρες πραγματοποιούνται στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων και η κανονική αξία του ομοειδούς προϊόντος έπρεπε να κατασκευαστεί σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφοι 3 και 6 του βασικού κανονισμού. Αυτό πραγματοποιήθηκε με την πρόσθεση στο προσαρμοσμένο κόστος παραγωγής κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας των εξόδων πώλησης και των γενικών και διοικητικών εξόδων («κόστος ΠΓ&Δ»), καθώς και ενός εύλογου περιθωρίου κέρδους.

(39) Όπως εξηγείται στις αιτιολογικές σκέψεις 46 και 65 του προσωρινού κανονισμού, η Επιτροπή θεώρησε ότι το ποσό του κέρδους δεν μπορούσε να βασίζεται στα πραγματικά δεδομένα των εταιρειών του δείγματος στην Ινδονησία. Ως εκ τούτου, το ποσό του κέρδους που χρησιμοποιήθηκε για την κατασκευή της κανονικής αξίας καθορίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 6 στοιχείο γ) του βασικού κανονισμού, με βάση το εύλογο ποσό κέρδους που θα μπορούσε να επιτύχει ένας κλάδος παραγωγής αυτού του τύπου, νέος, καινοτόμος και έντασης κεφαλαίου, υπό τους συνήθεις όρους ανταγωνισμού σε μια ελεύθερη και ανοικτή αγορά, δηλαδή 15 % με βάση τον κύκλο εργασιών.

(40) Στις υποθέσεις του ΠΟΕ για την Αργεντινή και την Ινδονησία, ο καθορισμός του ποσού του κέρδους στο 15 % αμφισβητήθηκε από αμφότερες τις χώρες, οι οποίες υποστήριξαν ότι το ποσό του κέρδους δεν βασίστηκε σε μια «εύλογη μέθοδο», όπως απαιτείται από το άρθρο 2.2.2 σημείο iii) της ΣΑ. Τα όργανα του ΠΟΕ διαπίστωσαν σε αμφότερες τις περιπτώσεις ότι η ΕΕ δεν είχε ενεργήσει ανακόλουθα ως προς τη ΣΑ σχετικά με αυτό το ζήτημα. Συνεπώς, το ποσό του κέρδους για την κατασκευή της κανονικής αξίας παραμένει 15 %.

(41) Ένας παραγωγός-εξαγωγέας, η PT Cermerlang Energi Perkasa, ισχυρίστηκε στις παρατηρήσεις που υπέβαλε ότι η Επιτροπή θα πρέπει να βασίσει τον υπολογισμό της στα δεδομένα των παραγωγών του δείγματος και, σε κάθε περίπτωση, δεν θα πρέπει να ανατρέχει αυτόματα στο άρθρο 2 παράγραφος 6 στοιχείο γ) του βασικού κανονισμού. Μετά την κοινοποίηση, επανέλαβε τον ισχυρισμό. Ωστόσο, όπως επεξηγείται στην αιτιολογική σκέψη 40, τα όργανα του ΠΟΕ διαπίστωσαν ότι η καταφυγή σε αυτό το άρθρο και η εφαρμογή του από την Επιτροπή δεν ήταν ασύμβατες με τους κανόνες του ΠΟΕ. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή απέρριψε αυτόν τον ισχυρισμό.

4.2. **Ανώτατο όριο κέρδους**

(42) Παρότι η ειδική ομάδα του ΠΟΕ επιβεβαίωσε τον καθορισμό του ποσού του κέρδους από την ΕΕ σύμφωνα με το άρθρο 2.2.2 σημείο iii) της ΣΑ, διαπίστωσε στην έκθεση για την Ινδονησία ότι, όταν μια αρχή καθορίζει το κέρδος με βάση οποιαδήποτε άλλη εύλογη μέθοδο σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 6 στοιχείο γ) του βασικού κανονισμού, η ΣΑ απαιτεί από την αρχή να εξασφαλίζει ότι το συγκεκριμένο κέρδος δεν θα υπερβαίνει το κέρδος που πραγματοποιούν υπό κανονικές συνθήκες άλλοι εξαγωγείς της ίδιας γενικής κατηγορίας προϊόντων στη χώρα. Κατά την άποψη της ειδικής ομάδας, η ΕΕ δεν προσδιόρισε αυτό το ανώτατο όριο κέρδους.

(43) Για να προσδιοριστεί το ανώτατο όριο κέρδους που απαιτείται σύμφωνα με το άρθρο 2.2.2 σημείο iii) της ΣΑ, έπρεπε να προσδιοριστεί ποιες εταιρείες παράγουν προϊόντα που θα ενέπιπταν στην «ίδια γενική κατηγορία» με το βιοντίζελ.

(44) Στην έκθεση για την Ινδονησία, η ειδική ομάδα σημείωσε στην παράγραφο 7.62 ότι «το άρθρο 2.2.2 σημείο iii) της ΣΑ δεν προσδιορίζει κάποια συγκεκριμένη απαίτηση για μια ερευνούσα αρχή όσον αφορά τον τρόπο καθορισμού των προϊόντων που εμπίπτουν στην ίδια γενική κατηγορία προϊόντων για τους σκοπούς του καθορισμού »του κέρδους που πραγματοποιείται υπό κανονικές συνθήκες«. Συμφωνούμε με την Ευρωπαϊκή Ένωση ότι δεν υφίσταται υποχρέωση για την ευρεία ερμηνεία του πεδίου εφαρμογής των προϊόντων στην ίδια γενική κατηγορία». Στην παράγραφο 7.63, προσέθεσε ότι «κατά την άποψή μας, μια λογική και αντικειμενική αρχή μπορεί να συμπεράνει ότι η ίδια γενική κατηγορία προϊόντων είναι μια πιο στενή κατηγορία».

([1]) ΕΕ L 141 της 28.5.2013, σ. 6.

(45) Με βάση τα πορίσματα της έκθεσης για την Ινδονησία, η Επιτροπή επανεξέτασε τα δεδομένα που είχε στη διάθεσή της και τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τον καθορισμό ανώτατου ορίου κέρδους, τόσο για την Αργεντινή όσο και για την Ινδονησία. Θεώρησε ότι είχε στη διάθεσή της δύο σύνολα δεδομένων τα οποία ενέπιπταν στην ίδια γενική κατηγορία προϊόντων.

(46) Το πρώτο σύνολο δεδομένων παρασχέθηκε από τις εταιρείες του δείγματος κατά τη διάρκεια της αρχικής έρευνας. Το άρθρο 2.2.2 της ΣΑ προβλέπει ότι το ανώτατο όριο όσον αφορά το ποσό του κέρδους για «τον εξαγωγέα ή τον παραγωγό που αποτελεί αντικείμενο έρευνας» είναι, σύμφωνα με το άρθρο 2.2.2 σημείο iii), το ποσό του κέρδους που θα πραγματοποιούσαν υπό κανονικές συνθήκες «άλλοι εξαγωγείς ή παραγωγοί από πωλήσεις προϊόντων της ίδιας γενικής κατηγορίας». Η στενότερη ερμηνεία της ίδιας γενικής κατηγορίας προϊόντων σύμφωνα με το συγκεκριμένο άρθρο θα περιοριζόταν στο ίδιο ακριβώς προϊόν, δηλαδή, στο βιοντίζελ. Τα δεδομένα που απαιτούνται για τον υπολογισμό του ανώτατου ορίου με βάση τα κέρδη που πραγματοποιούν οι παραγωγοί βιοντίζελ στην Ινδονησία και στην Αργεντινή είναι άμεσα διαθέσιμα στην Επιτροπή, καθώς παρασχέθηκαν σε αυτήν από τις εταιρείες του δείγματος κατά τη διάρκεια της αρχικής έρευνας.

(47) Το γεγονός ότι τα κέρδη που πράγματι πραγματοποίησαν οι εταιρείες του δείγματος δεν χρησιμοποιήθηκαν για τον καθορισμό περιθωρίου κέρδους για καθένα από αυτούς τους παραγωγούς σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 6 του βασικού κανονισμού δεν εμποδίζει την Επιτροπή να χρησιμοποιήσει αυτά τα δεδομένα για να καθορίσει το ανώτατο όριο κέρδους σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 6 στοιχείο γ). Τούτο προκύπτει από τη διατύπωση που χρησιμοποιεί η ειδική ομάδα στην έκθεση για την Ινδονησία στην παράγραφο 7.65, όπου η ειδική ομάδα δεν συμφωνεί με το επιχείρημα ότι «το κέρδος που πραγματοποιείται υπό κανονικές συνθήκες» σύμφωνα με το άρθρο 2.2.2 σημείο iii) της ΣΑ σημαίνει ότι ένας ερευνητής μπορεί να παραβλέπει το κέρδος που πραγματοποιείται από πωλήσεις που θεωρούνται ασύμβατες με τη συνήθη εμπορική πρακτική. Ένας Ινδονήσιος παραγωγός-εξαγωγέας, η PT Cermerlang Energi Perkasa, ισχυρίστηκε επίσης στις παρατηρήσεις που υπέβαλε ότι, με βάση την έκθεση για την Ινδονησία, κατά τον υπολογισμό του ανώτατου ορίου κέρδους, η Επιτροπή δεν επιτρέπεται να παραβλέπει το κέρδος που συνδέεται με τις εγχώριες πωλήσεις βιοντίζελ στην Ινδονησία βασιζόμενη στο γεγονός ότι οι εν λόγω πωλήσεις δεν θεωρείται ότι πραγματοποιούνται στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων.

(48) Σε συνέχεια αυτής της στενής ερμηνείας της κατηγορίας προϊόντων (βιοντίζελ), η Επιτροπή υπολόγισε το ανώτατο όριο κέρδους για έναν μεμονωμένο παραγωγό χρησιμοποιώντας το ποσό του κέρδους που πραγματοποίησαν οι άλλοι παραγωγοί που αποτέλεσαν αντικείμενο της έρευνας. Για παράδειγμα, προκειμένου να υπολογιστεί το ποσό του κέρδους για τον Ινδονήσιο παραγωγό Wilmar, χρησιμοποιήθηκε ο σταθμισμένος μέσος όρος των κερδών που πραγματοποίησαν οι άλλοι Ινδονήσιοι παραγωγοί P.T. Ciliandra, P.T. Musim Mas και P.T. Pelita που αποτέλεσαν αντικείμενο έρευνας και επαλήθευσης. Αντιθέτως, για την P.T. Ciliandra, χρησιμοποιήθηκε ο σταθμισμένος μέσος όρος των κερδών που πραγματοποίησαν οι Wilmar, P.T. Musim Mas και P.T. Pelita που αποτέλεσαν αντικείμενο έρευνας και επαλήθευσης. Η ίδια μεθοδολογία χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό ανώτατου ορίου κέρδους για τους Αργεντινούς παραγωγούς που αποτέλεσαν αντικείμενο έρευνας και επαλήθευσης.

(49) Το δεύτερο σύνολο δεδομένων περιλαμβάνει τα δεδομένα παραγωγών που δεν αποτέλεσαν αντικείμενο της έρευνας, τα οποία παρασχέθηκαν στην Επιτροπή κατά τη διάρκεια της αρχικής έρευνας. Ένας από τους Ινδονήσιους παραγωγούς που αποτελούσαν αντικείμενο της έρευνας τη δεδομένη χρονική στιγμή παρουσίασε δεδομένα από μια συνδεδεμένη εταιρεία σχετικά με πωλήσεις μειγμάτων βιοντίζελ και ορυκτού ντίζελ, καθώς και με πωλήσεις καυσίμων ντίζελ και θαλάσσιου μαζούτ («λοιπά καύσιμα»). Το περιθώριο κέρδους που σχετιζόταν με αυτές τις πωλήσεις αναφέρθηκε ότι ήταν 10,2 %. Αν χρησιμοποιούνταν ως ανώτατο όριο κέρδους, αυτό το περιθώριο κέρδους θα οδηγούσε κατά πάσα πιθανότητα σε μηδενικό ή σε ελάχιστο περιθώριο ντάμπινγκ ή για όλες τις εταιρείες στην Ινδονησία. Ωστόσο, αυτά τα μη επαληθευθέντα δεδομένα παρασχέθηκαν μόνο για έναν παραγωγό στην Ινδονησία και, παράλληλα, δεν τέθηκαν στη διάθεση της Επιτροπής παρόμοια δεδομένα από άλλους παραγωγούς από την Ινδονησία ή την Αργεντινή. Δεδομένου ότι τα δεδομένα που ήταν διαθέσιμα δεν μπορούν να εφαρμοστούν με συνεπή τρόπο σε αμφότερες τις χώρες, η Επιτροπή θεώρησε ότι δεν θα ήταν σωστό να χρησιμοποιήσει τα δεδομένα μόνο από έναν παραγωγό σε μία χώρα για να καθορίσει το ανώτατο όριο κέρδους. Επιπλέον, εντός του χρονικού διαστήματος που είχε στη διάθεσή της η Επιτροπή μετά την επανέναρξη της έρευνας, δεν ήταν εφικτό να επαληθευτεί η ακρίβεια των δεδομένων που παρασχέθηκαν και των σχετικών υπολογισμών. Σε κάθε περίπτωση, αφού όπως διαπιστώθηκε στην αιτιολογική σκέψη 62 το ποσό του ντάμπινγκ για τη χώρα στο σύνολό της διαπιστώθηκε ότι ήταν ελάχιστο και, κατά συνέπεια, η έρευνα περατώθηκε για όλες τις εταιρείες, η Επιτροπή δεν έκρινε ότι είναι αναγκαίο να χρησιμοποιηθούν τα μη επαληθευμένα δεδομένα για το κέρδος από τις πωλήσεις μειγμάτων βιοντίζελ με ορυκτό ντίζελ για τους σκοπούς της διαμόρφωσης ανωτάτου ορίου κέρδους. Η Επιτροπή, αντιθέτως, προτίμησε να βασιστεί στα δεδομένα που παρασχέθηκαν και επαληθεύτηκαν κατά τη διάρκεια της αρχικής έρευνας.

(50) Δύο παραγωγοί-εξαγωγείς στην Ινδονησία, οι Wilmar και PT Pelita Agung Agrindustri, καθώς και οι αρχές της Ινδονησίας υποστήριξαν ότι η διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής όσον αφορά την επιλογή των δεδομένων για τον καθορισμό ανώτατου ορίου κέρδους περιορίζεται από τα πορίσματα της ειδικής ομάδας στην έκθεση για την Ινδονησία. Μετά την κοινοποίηση η Wilmar επέμεινε στον ισχυρισμό της. Σύμφωνα με τα εν λόγω ενδιαφερόμενα μέρη, η Επιτροπή πρέπει να χρησιμοποιήσει είτε τα ποσά του κέρδους από πωλήσεις μειγμάτων βιοντίζελ με ορυκτό ντίζελ είτε τα κέρδη που πραγματοποιήθηκαν από πωλήσεις καυσίμων ντίζελ και θαλάσσιου μαζούτ. Ωστόσο, κανένα στοιχείο στην έκθεση για την Ινδονησία δεν εμποδίζει την Επιτροπή να χρησιμοποιήσει άλλα διαθέσιμα σχετικά δεδομένα. Η ειδική ομάδα αναφέρει στην παράγραφο 7.70 ότι «οι αρχές της ΕΕ θα μπορούσαν να είχαν λάβει υπόψη τους αυτές τις πωλήσεις για τον καθορισμό του ανώτατου ορίου κέρδους» και στην παράγραφο 7.72 ότι «οι αρχές της ΕΕ θα έπρεπε να έχουν λάβει υπόψη τις πωλήσεις καυσίμων ντίζελ και θαλάσσιου μαζούτ από την [[***]] για να καθορίσουν το ανώτατο όριο κέρδους.» Η χρήση των λέξεων «θα μπορούσαν» («could») και «θα έπρεπε» («should») από την ειδική ομάδα στην έκθεση

για την Ινδονησία υποδεικνύει ότι η ειδική ομάδα πιστεύει ότι η Επιτροπή έπρεπε να εξετάσει κατά πόσο αυτά τα δεδομένα θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για τον καθορισμό ανώτατου ορίου κέρδους και όχι να παραβλέψει αυτές τις πληροφορίες με βάση την εσφαλμένη ερμηνεία της φράσης «κέρδη που θα πραγματοποιούνταν υπό φυσιολογικές συνθήκες». Αυτές οι πωλήσεις συνεκτιμούνται πλέον στην αιτιολογική σκέψη 49 και η χρήση τους δεν κρίθηκε ούτε σκόπιμη ούτε αναγκαία.

(51) Στις παρατηρήσεις που υπέβαλε, το EBB παρέσχε ένα εναλλακτικό σύνολο δεδομένων, το οποίο η Επιτροπή θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει για να υπολογίσει ένα ανώτατο όριο κέρδους. Αυτά τα δεδομένα αφορούσαν τρεις εταιρείες που δεν παρήγαγαν ούτε πωλούσαν το υπό εξέταση προϊόν σε μία από τις χώρες της έρευνας κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας. Με βάση δημοσίως διαθέσιμες πληροφορίες και πληροφορίες που παρασχέθηκαν από δύο από τους παραγωγούς-εξαγωγείς στην Ινδονησία, κατέστη σαφές ότι και οι τρεις εταιρείες δεν έχουν την έδρα τους στην Ινδονησία, αλλά, αντιθέτως, στη Μαλαισία και στη Σινγκαπούρη. Τα δεδομένα που παρέσχε το EBB ήταν συγκεντρωτικά δεδομένα από ετήσιες εκθέσεις και/ή ανακοίνωση αποτελεσμάτων των σχετικών εταιρειών και αντιπροσωπεύουν περιθώρια κέρδους για ένα πιθανώς ευρύ φάσμα προϊόντων και σχετικών εταιρειών.

(52) Η Επιτροπή δεν συμφώνησε ότι αυτά τα δεδομένα είναι κατάλληλα για τον καθορισμό ανώτατου ορίου κέρδους. Τα κύρια προϊόντα αυτών των εταιρειών είναι φοινικέλαιο και προϊόντα όπως λιπαρά οξέα, γλυκερίνη, λιπάσματα, ζάχαρη και μελάσες, στεατίνη, βούτυρο κακάο ή ελαιοχημικά. Ορισμένες εταιρείες παρέχουν επίσης μη συναφείς υπηρεσίες, όπως η εκμετάλλευση ακίνητης περιουσίας που προορίζεται για κατοικία, η διαχείριση ταμειακών διαθεσίμων ή η συντήρηση σιδηροδρόμων. Τα προϊόντα αυτών των εταιρειών δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι εμπίπτουν στην ίδια γενική κατηγορία προϊόντων με το υπό εξέταση προϊόν, το βιοντίζελ. Αυτό ισχύει ιδίως για το φοινικέλαιο, καθώς πρόκειται για μια πρώτη ύλη που χρησιμοποιείται ως βασικό συστατικό για την παραγωγή βιοντίζελ. Η Επιτροπή θεωρεί ότι, εάν αυτό το προϊόν περιληφθεί στην ίδια γενική κατηγορία με το βιοντίζελ, αυτό συνεπάγεται την πολύ ευρεία ερμηνεία αυτής της κατηγορίας. Κατά συνέχεια, η Επιτροπή απέρριψε τη χρήση των προτεινόμενων δεδομένων.

(53) Στο πλαίσιο έρευνας αντιντάμπινγκ που ολοκληρώθηκε προσφάτως σχετικά με εισαγωγές βιοντίζελ από την Ινδονησία στις Ηνωμένες Πολιτείες, οι αρχές των Ηνωμένων Πολιτειών είχαν υπολογίσει το περιθώριο κέρδους σε 6,15 % ([1]). Η Επιτροπή εξέτασε κατά πόσο αυτός ο αριθμός θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως ανώτατο όριο κέρδους. Ωστόσο, επειδή προερχόταν από τις οικονομικές καταστάσεις παραγωγού με έδρα τη Γερμανία, δεν μπορούσε να χρησιμοποιήσει ούτε αυτά τα δεδομένα.

(54) Εν κατακλείδι, η μεθοδολογία που προβλέπεται στις αιτιολογικές σκέψεις 46 έως 48 ακολουθεί τη λογική του άρθρου 2.2.2 στοιχείο iii) της ΣΑ και χρησιμοποιεί τα δεδομένα που είναι γνωστά και διαθέσιμα σε αρχεία στην Επιτροπή, χωρίς να υπάρχει ανάγκη για περαιτέρω έρευνα. Θεωρείται, συνεπώς, ότι αυτή η μεθοδολογία είναι η καταλληλότερη στην προκειμένη περίπτωση.

(55) Από τη χρήση αυτής της μεθοδολογίας προκύπτουν τα ακόλουθα αποτελέσματα. Όσον αφορά την Αργεντινή, όλοι οι εμπλεκόμενοι παραγωγοί είχαν πραγματικό περιθώριο κέρδους πάνω από 15 %, το οποίο, όπως επεξηγείται στις αιτιολογικές σκέψεις 39 και 40, χρησιμοποιήθηκε στην αρχική έρευνα. Συνεπώς, ένας σταθμισμένος μέσος όρος οποιουδήποτε συνδυασμού αυτών των περιθωρίων κέρδους θα οδηγούσε πάντα σε ανώτατο όριο κέρδους πάνω από 15 %. Αυτό σημαίνει ότι το περιθώριο κέρδους του 15 % που καθορίστηκε στην αρχική έρευνα είναι κάτω από τα μεμονωμένα ανώτατα όρια κέρδους και είναι, συνακόλουθα, το περιθώριο κέρδους που πρέπει να χρησιμοποιηθεί για τους υπολογισμούς των περιθωρίων ντάμπινγκ.

(56) Όσον αφορά την Ινδονησία, τα περιθώρια κέρδους που πέτυχαν πράγματι οι παραγωγοί που αποτέλεσαν αντικείμενο της έρευνας ήταν επίσης πάνω από 15 % για όλους, εξαιρουμένης μίας εταιρείας. Δεδομένου ότι χρησιμοποιείται σταθμισμένος μέσος όρος για τον υπολογισμό των μεμονωμένων ανώτατων ορίων κέρδους, αυτό το περιθώριο κέρδους που είναι μικρότερο του 15 % οδηγεί σε ανώτατα όρια κέρδους για ορισμένους παραγωγούς κάτω από 15 % και, συνεπώς, απαιτείται μια προσαρμογή προς τα κάτω ορισμένων από τα περιθώρια κέρδους που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των περιθωρίων ντάμπινγκ. Για μία εταιρεία, το ανώτατο όριο κέρδους ήταν πάνω από 15 %, γεγονός που σημαίνει ότι εξακολουθεί να απαιτείται η χρήση του περιθωρίου κέρδους του 15 %. Οι άλλες τρεις εταιρείες έχουν ανώτατα όρια κέρδους κάτω από 15 %, γεγονός που σημαίνει ότι τα περιθώρια κέρδους που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας δεν μπορούν να είναι υψηλότερα από το συγκεκριμένο ανώτατο όριο. Η εφαρμογή αυτής της μεθοδολογίας οδηγεί στα ακόλουθα αποτελέσματα:

Πίνακας 1

Εταιρεία	Περιθώριο κέρδους
P.T. Ciliandra Perkasa, Τζακάρτα	15 %
P.T. Musim Mas, Medan	12,87 %
P.T. Pelita Agung Agrindustri, Medan	14,42 %
P.T. Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan· P.T. Wilmar Nabati Indonesia, Medan	14,42 %

([1]) Υπουργείο Εμπορίου των ΗΠΑ, έρευνα A-560-830, υπόμνημα, «Cost of Production and Constructed Value Calculation Adjustments for the Final Determination – Wilmar Trading Pte. Ltd.» (Κόστος παραγωγής και προσαρμογές στον υπολογισμό της κατασκευασμένης αξίας για τον τελικό καθορισμό – Wilmar Trading Pte. Ltd.), 20 Φεβρουαρίου 2018.

4.3. **Διπλός υπολογισμός**

(57) Η ειδική ομάδα διαπίστωσε, στην έκθεση για την Ινδονησία, ότι η ΕΕ δεν είχε κατασκευάσει την τιμή εξαγωγής ενός Ινδονήσιου παραγωγού-εξαγωγέα, της P.T. Musim Mas, με βάση την τιμή στην οποία το εισαχθέν βιοντίζελ που παράχθηκε από την P.T. Musim Mas μεταπωλήθηκε για πρώτη φορά σε ανεξάρτητους αγοραστές στην ΕΕ, όπως απαιτείται από το άρθρο 2.3 της ΣΑ.

(58) Ένας συγκεκριμένος τύπος βιοντίζελ (βιοντίζελ που βασίζεται σε απόσταγμα λιπαρών οξέων φοινικελαίου) επιτρέπεται να «υπολογιστεί διπλά» για τον σκοπό της συμμόρφωσης με υποχρεωτικούς στόχους ανάμειξης βιοντίζελ της ΕΕ. Δεδομένου τούτου, οι εταιρείες ανάμειξης της ΕΕ πρέπει να χρησιμοποιούν μόνο το ήμισυ αυτού του τύπου βιοντίζελ προκειμένου να συμμορφώνονται με υποχρεωτικούς στόχους ανάμειξης βιοντίζελ της ΕΕ. Συνεπώς, δεδομένου ότι αυτός ο τύπος βιοντίζελ είναι πιο πολύτιμος για τους πελάτες, ένας παραγωγός αυτού του τύπου βιοντίζελ μπορεί να χρεώνει προμήθεια στον πελάτη. Στην προκειμένη περίπτωση, το ζήτημα του διπλού υπολογισμού αφορά ορισμένες εξαγωγές της P.T. Musim Mas σε πελάτες στην Ιταλία. Στην αρχική έρευνα, η ΕΕ είχε παραβλέψει αυτή την προμήθεια στην κατασκευή της τιμής εξαγωγής του βιοντίζελ.

(59) Με βάση το πόρισμα του ΠΟΕ ότι η ΕΕ είχε παραβλέψει εσφαλμένα αυτή την προμήθεια που καταβάλλουν οι πελάτες στην Ιταλία, η Επιτροπή αξιολόγησε εκ νέου τους υπολογισμούς της και προσάρμοσε αναλόγως την τιμή εξαγωγής για την P.T. Musim Mas.

4.4. **Τα περιθώρια ντάμπινγκ σύμφωνα με τους νέους υπολογισμούς**

(60) Οι αναθεωρημένοι δασμολογικοί συντελεστές για όλους τους Ινδονήσιους και Αργεντινούς εξαγωγείς υπό το πρίσμα των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου της ΕΕ και των πορισμάτων και των συστάσεων στις εκθέσεις για την Ινδονησία και την Αργεντινή, εκφρασμένοι σε τιμή CIF στα σύνορα της Ένωσης, πριν από την καταβολή τελωνειακού δασμού, έχουν ως εξής:

Πίνακας 2

Χώρα	Εταιρεία	Περιθώριο ντάμπινγκ
Ινδονησία	P.T. Ciliandra Perkasa, Τζακάρτα	– 4,0 %
	P.T. Musim Mas, Medan	– 4,7 %
	P.T. Pelita Agung Agrindustri, Medan	4,4 %
	P.T. Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan· P.T. Wilmar Nabati Indonesia, Medan	6,2 %
Αργεντινή	Louis Dreyfus Commodities SA, Μπουένος Άιρες	4,5 %
	Molinos Agro SA, Μπουένος Άιρες· Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Bahia Blanca· Vicentin SAIC, Avellaneda	6,6 %
	Aceitera General Deheza SA, General Deheza· Bunge Argentina SA, Μπουένος Άιρες	8,1 %

(61) Λόγω των υψηλών αρνητικών περιθωρίων ντάμπινγκ για δύο από τις τέσσερις ινδονησιακές εταιρείες του δείγματος, η Επιτροπή επαλήθευσε κατά πόσο το μέσο σταθμισμένο εθνικό περιθώριο ντάμπινγκ που λάμβανε υπόψη τα αρνητικά περιθώρια ήταν μεγαλύτερο από το ελάχιστο, όπως ορίζεται στο άρθρο 9 παράγραφος 3 του βασικού κανονισμού.

(62) Το ποσό του ντάμπινγκ στο δείγμα ινδονησιακών εταιρειών, εκφραζόμενο ως ποσοστό της αξίας CIF των εξαγωγών του δείγματος, ήταν 1,6 %, δηλαδή, μικρότερο από το ελάχιστο κατώτατο όριο του 2 %.

(63) Λόγω του εθνικού ελάχιστου περιθωρίου ντάμπινγκ, η έρευνα θα πρέπει να περατωθεί όσον αφορά τις εισαγωγές βιοντίζελ από την Ινδονησία χωρίς να επιβληθούν μέτρα.

5. **ΑΝΑΘΕΩΡΗΜΕΝΑ ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΠΕΡΙ ΖΗΜΙΑΣ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ**

(64) Στις εκθέσεις για την Αργεντινή διαπιστώθηκε, μεταξύ άλλων, ότι η ΕΕ είχε ενεργήσει ανακόλουθα προς τα άρθρα 3.1 και 3.4 της ΣΑ κατά την εξέταση των επιπτώσεων των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ στον εγχώριο κλάδο παραγωγής, σε ό,τι αφορά την παραγωγική ικανότητα και τη χρησιμοποίηση της παραγωγικής ικανότητας.

(65) Στον τροποποιητικό κανονισμό που εκδόθηκε σε συνέχεια των εκθέσεων για την Αργεντινή, αυτό το ζήτημα καλύφθηκε στις αιτιολογικές σκέψεις 87 έως 123 ([1]). Ούτε οι αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου ούτε η έκθεση για την Ινδονησία περιέχουν πορίσματα που θα απαιτούσαν την επαναξιολόγηση αυτής της ανάλυσης, η οποία, συνεπώς, εξακολουθεί να ισχύει.

([1]) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2017/1578, της 18ης Σεπτεμβρίου 2017, για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1194/2013 του Συμβουλίου για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές βιοντίζελ, καταγωγής Αργεντινής και Ινδονησίας (ΕΕ L 239 της 19.9.2017, σ. 9).

(66) Κατά τη διάρκεια της αρχικής έρευνας, κρίθηκε σκόπιμη η διενέργεια σωρευτικής αξιολόγησης των εισαγωγών από την Αργεντινή και την Ινδονησία, καθώς εκείνη τη χρονική στιγμή πληρούνταν οι προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 4 του βασικού κανονισμού. Τα συμπεράσματα σχετικά με τη ζημία και την αιτιώδη συνάφεια βασίστηκαν, συνεπώς, στο συνδυαστικό αποτέλεσμα των εισαγωγών βιοντίζελ από αμφότερες τις χώρες. Εντούτοις, αυτές οι προϋποθέσεις δεν πληρούνται πλέον, δεδομένου ότι διαπιστώθηκε ότι το εθνικό επίπεδο ντάμπινγκ για την Ινδονησία ήταν κάτω από το ελάχιστο επίπεδο του 2 %.

(67) Συνεπώς, πρέπει να διαπιστωθεί κατά πόσο μια ανάλυση της αιτιώδους συνάφειας που περιορίζεται στις εισαγωγές βιοντίζελ από την Αργεντινή που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ θα οδηγούσε στο συμπέρασμα ότι υφίσταται αιτιώδης σχέση μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της ζημίας που υπέστη ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής

5.1. **Πορίσματα σχετικά με τη ζημία**

(68) Όσον αφορά την Αργεντινή, η μεθοδολογία στην οποία βασίζεται η ανάλυση της ζημίας που πραγματοποιείται στον οριστικό κανονισμό δεν επηρεάζεται από τα πορίσματα των αποφάσεων του Δικαστηρίου ούτε από την έκθεση για την Ινδονησία. Κατά συνέπεια, τα σχετικά πορίσματα του οριστικού κανονισμού εξακολουθούν να ισχύουν.

(69) Η συνολική ενωσιακή παραγωγή ήταν περίπου 9 052 871 τόνοι κατά την εξεταζόμενη περίοδο, ενώ η ενωσιακή κατανάλωση βιοντίζελ αυξήθηκε κατά 5 %. Οι όγκοι εισαγωγών από την Αργεντινή αυξήθηκαν συνολικά κατά 41 % κατά την εξεταζόμενη περίοδο, ενώ το μερίδιο αγοράς αυξήθηκε από 7,7 % σε 10,8 % κατά την ίδια περίοδο. Παρότι οι τιμές των εισαγωγών βιοντίζελ από την Αργεντινή αυξήθηκαν κατά την εξεταζόμενη περίοδο, εξακολουθούσαν να υπολείπονται των τιμών που επικρατούσαν στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής κατά την ίδια περίοδο. Η διαφορά μεταξύ των τιμών της Αργεντινής και των ενωσιακών τιμών, εκφραζόμενη ως ποσοστό της μέσης σταθμισμένης τιμής εργοστασίου του ενωσιακού κλάδου παραγωγής, δηλαδή, του περιθωρίου χαμηλότερων τιμών, κυμαινόταν από 4,5 % έως 9,1 %. Ενώ η κερδοφορία του ενωσιακού κλάδου παραγωγής ήταν 3,5 % το 2009, στη συνέχεια κατέπεσε και μετετράπη σε ζημίες οπότε και έφτασε το – 3,5 % στην αρχική περίοδο της έρευνας (1 Ιουλίου 2011 – 30 Ιουνίου 2012).

(70) Η ανάλυση στον οριστικό κανονισμό κατέδειξε ότι ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής είχε υποστεί σημαντική ζημία κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 5 του βασικού κανονισμού. Παρότι η κατανάλωση αυξήθηκε, ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής απώλεσε μερίδιο αγοράς και κερδοφορία. Ταυτόχρονα, οι εισαγωγές κέρδισαν μερίδιο αγοράς και οι τιμές τους ήταν χαμηλότερες από τις τιμές των ενωσιακών παραγωγών.

5.2. **Αναθεωρημένα πορίσματα όσον αφορά την αιτιώδη συνάφεια**

(71) Όπως επεξηγείται στο σημείο 5.1, όλες οι εισαγωγές από την Αργεντινή προς την Ένωση διαπιστώθηκε ότι αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας. Τα πορίσματα του οριστικού κανονισμού κατέδειξαν επίσης ότι οι εισαγωγές με χαμηλές τιμές από την Αργεντινή που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ αυξήθηκαν σημαντικά από άποψη όγκου (41 % κατά τη διάρκεια της συγκεκριμένης περιόδου), γεγονός που οδήγησε σε αύξηση του μεριδίου αγοράς κατά 3 ποσοστιαίες μονάδες μέχρι το τέλος της συγκεκριμένης περιόδου.

(72) Παρά την αύξηση της κατανάλωσης κατά 5 %, ο κλάδος παραγωγής της Ένωσης απώλεσε 5,5 ποσοστιαίες μονάδες μεριδίου αγοράς κατά την εξεταζόμενη περίοδο. Παρότι οι μέσες τιμές των εισαγωγών από την Αργεντινή που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ αυξήθηκαν κατά 54 % κατά την εξεταζόμενη περίοδο, εξακολουθούσαν να είναι σημαντικά χαμηλότερες από εκείνες του ενωσιακού κλάδου παραγωγής κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου. Οι τιμές των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ είναι χαμηλότερες από τιμές του ενωσιακού κλάδου παραγωγής με περιθώριο υποτιμολόγησης 8 % κατά την περίοδο έρευνας.

(73) Δεδομένου ότι η έρευνα περατώθηκε όσον αφορά την Ινδονησία, όπως επεξηγείται στις αιτιολογικές σκέψεις 60 έως 63, οι εισαγωγές από την Ινδονησία πρέπει να αξιολογηθούν ξεχωριστά, ως άλλος ένας παράγοντας που ενδέχεται να έχει προκαλέσει επίσης ζημία.

(74) Από τα αναθεωρημένα αριθμητικά στοιχεία των εισαγωγών από τρίτες χώρες (συμπεριλαμβανομένης της Ινδονησίας) προκύπτει η ακόλουθη συνοπτική παρουσίαση:

Πίνακας 3

		2009	2010	2011	ΠΕ
Πωλήσεις παραγωγών της ΕΕ	Όγκος πωλήσεων (σε τόνους)	9 454 786	9 607 731	8 488 073	9 294 137
	Δείκτης 2009 = 100	*100*	*102*	*90*	*98*
	Μερίδιο αγοράς	84,7 %	83,3 %	76,1 %	79,2 %
	Δείκτης 2009 = 100	*100*	*98*	*90*	*94*

		2009	2010	2011	ΠΕ
Εισαγωγές από την Αργεντινή	Σύνολο εισαγωγών (τόνοι)	853 589	1 179 285	1 422 142	1 263 230
	Δείκτης 2009 = 100	*100*	*138*	*167*	*148*
	Μερίδιο αγοράς	7,7 %	10,2 %	12,7 %	10,8 %
	Δείκτης 2009 = 100	*100*	*135*	*167*	*141*
Εισαγωγές από την Ινδονησία	Σύνολο εισαγωγών (τόνοι)	157 915	495 169	1 087 518	995 663
	Δείκτης 2009 = 100	*100*	*314*	*689*	*631*
	Μερίδιο αγοράς	1,4 %	4,3 %	9,7 %	8,5 %
	Δείκτης 2009 = 100	*100*	*303*	*689*	*600*
Άλλες τρίτες χώρες	Σύνολο εισαγωγών (τόνοι)	699 541	256 327	161 973	175 370
	Δείκτης 2009 = 100	*100*	*37*	*23*	*25*
	Μερίδιο αγοράς	6,3 %	2,2 %	1,5 %	1,5 %
	Δείκτης 2009 = 100	*100*	*35*	*23*	*24*

(75) Υπήρξε σημαντική μείωση των εισαγωγών από τις Ηνωμένες Πολιτείες (ΗΠΑ), τη Νορβηγία και τη Νότια Κορέα μετά την επιβολή μέτρων επί των εισαγωγών από τις ΗΠΑ το 2009 και τη διεξαγωγή έρευνας κατά της καταστρατήγησης για τις εισαγωγές προέλευσης Καναδά το 2010. Από την άλλη πλευρά, οι εισαγωγές από την Ινδονησία αύξησαν το μερίδιό τους από 1,4 % σε 8,5 %, δηλαδή κατά 500 % κατά την εξεταζόμενη περίοδο. Παράλληλα, ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής σημείωσε μείωση του μεριδίου αγοράς από 84,7 % σε 79,2 %.

(76) Ομοίως, οι εισαγωγές από την Ινδονησία υπερπενταπλασιάστηκαν κατά τη συγκεκριμένη περίοδο, ενώ ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής παρουσίασε μειωμένες πωλήσεις. Από μια πιο προσεκτική εξέταση των στοιχείων διαπιστώνεται ότι το 2010 οι όγκοι πωλήσεων των εισαγωγών από την Ινδονησία αυξήθηκαν κατά 214 %. Το ίδιο έτος, ωστόσο, οι όγκοι πωλήσεων του ενωσιακού κλάδου παραγωγής αυξήθηκαν κατά 2 %. Μόνο το επόμενο έτος οι πωλήσεις του ενωσιακού κλάδου παραγωγής σημείωσαν κατακόρυφη πτώση, η οποία συνέπεσε με μια περαιτέρω αύξηση της τάξεως του 119 % στις εισαγωγές από την Ινδονησία από το 2010 έως το 2011.

Πίνακας 4

Τιμή ανά τόνο (EUR)	2009	2010	2011	ΠΕ
ΕΕ	797	845	1 096	1 097
Δείκτης 2009 = 100	*100*	*106*	*137*	*138*
Αργεντινή	629	730	964	967
Δείκτης 2009 = 100	*100*	*116*	*153*	*154*
Ινδονησία	597	725	864	863
Δείκτης 2009 = 100	*100*	*121*	*145*	*145*
Άλλες τρίτες χώρες (εξαιρουμένης της Ινδονησίας)	527	739	1 037	1 061
Δείκτης 2009 = 100	*100*	*140*	*197*	*201*

(77) Επιπλέον, οι μέσες τιμές των εισαγωγών από την Ινδονησία ήταν πολύ χαμηλότερες από εκείνες του ενωσιακού κλάδου παραγωγής και των αργεντίνικων εισαγωγών καθ' όλη τη διάρκεια της εξεταζόμενης περιόδου. Ωστόσο, δεδομένου ότι υπάρχουν ορισμένες διαφορές μεταξύ του προϊόντος από την Ινδονησία και του προϊόντος στην ενωσιακή αγορά, αυτή η τιμή εξαγωγής χρήζει προσαρμογής ώστε να αντανακλά την ανταγωνιστική σχέση μεταξύ αυτών των δύο.

(78) Στις αιτιολογικές σκέψεις 93 έως 97 του προσωρινού κανονισμού, η Επιτροπή είχε εφαρμόσει μια προσαρμογή της τιμής λαμβάνοντας υπόψη τη διαφορά στην τιμή στην ενωσιακή αγορά μεταξύ των πωλήσεων βιοντίζελ στο σημείο απόφραξης ψυχρού φίλτρου (CFPP) 13 (που αντανακλά την ποιότητα της Ινδονησίας) και των πωλήσεων βιοντίζελ στο CFPP 0 (που αντανακλά την ποιότητα της ΕΕ). Ακόμη και έπειτα από αυτή την προσαρμογή, οι τιμές των ινδονησιακών εξαγωγών εξακολουθούσαν να είναι χαμηλότερες από τις ενωσιακές τιμές κατά 4 %.

(79) Ωστόσο, η ειδική ομάδα στην έκθεση για την Ινδονησία διαπίστωσε στις παραγράφους 7.158-159 ότι αυτή η προσαρμογή της τιμής δεν αντανακλούσε δεόντως τα «στοιχεία πολυπλοκότητας σε ανταγωνιστικές σχέσεις» μεταξύ του εισαγόμενου από την Ινδονησία βιοντίζελ και του αναμεμειγμένου προϊόντος που πωλεί ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής. Η ειδική ομάδα δεν παρέσχε άλλες ακριβέστερες οδηγίες σχετικά με τη μεθοδολογία για τη μέτρηση αυτής της σχέσης.

(80) Η Επιτροπή σημείωσε ότι υπάρχει ένα πολύ ευρύ φάσμα δυνατοτήτων για την ανάμειξη διαφορετικών τύπων βιοντίζελ με το ινδονησιακό βιοντίζελ για να προκύψει ένα συγκρίσιμο προϊόν της ΕΕ. Συνεπώς, δεν είναι πρακτικό να υπολογιστούν στοιχεία τιμών για αυτούς τους διαφόρους τύπους μειγμάτων βιοντίζελ για την περίοδο έρευνας. Επιπλέον, οι Ευρωπαίοι παραγωγοί βιοντίζελ θεωρούν ότι η αρχική προσαρμογή της τιμής, η οποία οδηγεί σε υποτιμολόγηση της τάξεως του 4 %, αντανακλούσε δεόντως την ανταγωνιστική σχέση. Τέλος, η ίδια η ειδική ομάδα ανέφερε στην παράγραφο 7.159 ότι και μια πιο σύνθετη ανάλυση θα δικαιολογούσε το συμπέρασμα ότι οι εισαγωγές από την Ινδονησία προκάλεσαν σημαντική μείωση της τιμής του αναμεμειγμένου προϊόντος του ενωσιακού κλάδου παραγωγής. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι ινδονησιακές εξαγωγές κατά την περίοδο έρευνας προκάλεσαν μείωση των τιμών στην ΕΕ τουλάχιστον κατά 4 %.

(81) Προκειμένου να καταδειχθεί η ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ και της ζημίας που υπέστη ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής, πρέπει να αποδειχθεί, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφοι 6 και 7 του βασικού κανονισμού, ότι οι εισαγωγές που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ έχουν προκαλέσει σημαντική ζημιά στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής, καθώς και ότι η ζημία που έχει προκληθεί από άλλους γνωστούς παράγοντες δεν αποδίδεται στις εισαγωγές που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ. Η έννοια της αιτιώδους συνάφειας ερμηνεύεται κατά τρόπο συμβατό με τον ΠΟΕ και σημαίνει ότι πρέπει να διαπιστωθεί ότι υφίσταται πραγματική και ουσιαστική αιτιώδης σχέση μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ και της ζημίας που προκλήθηκε στον εγχώριο κλάδο παραγωγής ([1]). Στην αιτιολογική σκέψη 189 του οριστικού κανονισμού, διατυπώθηκε το συμπέρασμα ότι δεν είχαν προσκομιστεί στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι η επίδραση άλλων παραγόντων, που εξετάστηκαν μεμονωμένα ή συλλογικά, δεν ήταν τέτοιου μεγέθους που να διαρρήξει την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών από την Αργεντινή και την Ινδονησία μαζί που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ και της ζημίας που υπέστη ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής.

(82) Ωστόσο, υπό το πρίσμα των γεγονότων και της αναθεωρημένης ανάλυσης που περιλαμβάνεται στις αιτιολογικές σκέψεις 71 έως 80 σε συνέχεια του περιορισμού της ανάλυσης μόνο στις εισαγωγές από την Αργεντινή, αυτό το συμπέρασμα έπρεπε επίσης να αναθεωρηθεί.

(83) Κατά την περίοδο έρευνας σχεδόν το ήμισυ του συνόλου των εισαγωγών προς την Ένωση προερχόταν από την Ινδονησία σε τιμή χαμηλότερη από τις ενωσιακές τιμές καθώς και από τις αργεντίνικες τιμές. Το σημαντικότερο είναι ότι η αλματώδης αύξηση των όγκων εισαγωγών από την Ινδονησία, καθώς και του μεριδίου αγοράς τους, έχει συμβάλει σε μεγάλο βαθμό στη σημαντική ζημία που υπέστη ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής.

(84) Ο αντίκτυπος των ινδονησιακών εξαγωγών προστέθηκε στους υπόλοιπους παράγοντες που προσδιορίζονται στον προσωρινό κανονισμό και, μεταξύ άλλων, στην πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα του ενωσιακού κλάδου παραγωγής και στην αυτοπροκληθείσα ζημία (αιτιολογικές σκέψεις 132-140 του προσωρινού κανονισμού).

(85) Με βάση τα ανωτέρω, η Επιτροπή συμπέρανε ότι οι συνέπειες των εισαγωγών βιοντίζελ από την Ινδονησία στην Ένωση και οι υπόλοιποι παράγοντες που προσδιορίζονται στην προηγούμενη αιτιολογική σκέψη συνέβαλαν στη ζημία που υπέστη η Ένωση σε τέτοιο βαθμό που δεν μπορεί να διαπιστωθεί ότι υπάρχει πραγματική και ουσιαστική αιτιώδης συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών από την Αργεντινή που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ και της σημαντικής ζημίας που υπέστη ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής.

(86) Σε συνέχεια της κοινοποίησης, το EBB υποστήριξε ότι η φύση της ζημίας που προκλήθηκε από άλλους παράγοντες, συμπεριλαμβανομένων των εισαγωγών από την Ινδονησία, δεν εξασθενίζει την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ της σημαντικής ζημίας που προκλήθηκε στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής και στις εισαγωγές από την Αργεντινή. Υποστήριξε επίσης ότι η Επιτροπή έχει εφαρμόσει εσφαλμένο πρότυπο στην ανάλυσή της, βασιζόμενη, κατά τους ισχυρισμούς του EBB, στην υπόθεση ότι οι εισαγωγές που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ από την Αργεντινή θα πρέπει να αποτελούν την πρωταρχική, ή τη μόνη αιτία, της σημαντικής ζημίας και όχι μία από τις πολλές αιτίες της ζημίας. Κατά την άποψη του EBB, θα πρέπει να είναι αρκετό να αποδειχθεί ότι οι εισαγωγές από την Αργεντινή είχαν αρνητικές συνέπειες για τον ενωσιακό κλάδο παραγωγής χωρίς να είναι ο μόνος ή ο σημαντικότερος παράγοντας πρόκλησης της ζημίας. Δεδομένου ότι ο όγκος των εισαγωγών από την Αργεντινή την εξεταζόμενη περίοδο (2009 - μέσα 2012) ήταν μεγαλύτερος από τις εισαγωγές από την Ινδονησία, και επειδή η μείωση των αργεντίνικων τιμών ήταν 8 % σε σχέση με 4 % που ήταν

([1]) Σύμφωνα με την απόφαση του ΠΟΕ στην ΕΕ – Αντισταθμιστικά μέτρα σε ορισμένους τύπους τερεφθαλικού πολυαιθυλενίου, όπου το δευτεροβάθμιο διοικητικό όργανο προσδιόρισε ότι «Ο κύριος στόχος μιας ανάλυσης της αιτιώδους συνάφειας σύμφωνα με το άρθρο 15.5 της συμφωνίας για τις επιδοτήσεις είναι η ερευνούσα αρχή να διαπιστώσει κατά πόσο υφίσταται «πραγματική και ουσιαστική σχέση αιτίας και αποτελέσματος» μεταξύ των επιδοτούμενων εισαγωγών και της ζημίας που έχει υποστεί ο εγχώριος κλάδος βιομηχανίας.», Έκθεση του δευτεροβάθμιου διοικητικού οργάνου, AB-2017-5, WT/DS486/AB/R, 16 Μαΐου 2018, στην παράγραφο 5.226.

μειωμένες οι ινδονησιακές τιμές σε σύγκριση με τις τιμές του ενωσιακού κλάδου παραγωγής, οι εισαγωγές από την Αργεντινή είχαν, κατά την άποψη του ΕΒΒ, σαφώς αρνητικές συνέπειες στην κατάσταση του ενωσιακού κλάδου παραγωγής, γεγονός που είναι αρκετό να αποδείξει την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ των εισαγωγών με ντάμπινγκ από την Αργεντινή και της σημαντικής ζημίας που υπέστη ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής.

(87) Ως προς αυτό, η Επιτροπή κατά πρώτον επισημαίνει ότι έχει ήδη εξηγήσει στην αιτιολογική σκέψη 81 το νομικό σκεπτικό που εφαρμόζει. Στην εν λόγω αιτιολογική σκέψη δεν γίνεται μνεία ούτε σε «πρωταρχική» ούτε σε «κύρια» αιτία για την ανάλυση της αιτιώδους συνάφειας. Το νομικό σκεπτικό βασίζεται στο άρθρο 3 παράγραφοι 6 και 7 του βασικού κανονισμού, σύμφωνα με το οποίο πρέπει να αποδειχθεί ότι οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ προκαλούν σημαντική ζημία στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής, ενώ θα πρέπει να εξεταστούν και άλλοι γνωστοί παράγοντες, ώστε να εξασφαλιστεί ότι η προκληθείσα ζημία από τους άλλους παράγοντες δεν αποδίδεται στις εισαγωγές που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ. Δεύτερον, οι ισχυρισμοί του ΕΒΒ, σύμφωνα με τους οποίους η σωστή δοκιμή θα ήταν να εξακριβωθεί αν οι εισαγωγές που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ είχαν «αρνητικές συνέπειες στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής», δεν είχαν νομικό έρεισμα. Πράγματι, το κρίσιμο νομικό κριτήριο είναι να εξακριβωθεί κατά πόσο υπήρχε «πραγματική και ουσιαστική σχέση» μεταξύ των εισαγωγών από την Αργεντινή που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ και της σημαντικής ζημίας που υπέστη ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής.

(88) Η Επιτροπή έχει την άποψη ότι τα γεγονότα που περιγράφονται στον φάκελο δεν επιτρέπουν να εξαχθεί τέτοιο συμπέρασμα. Το 2009, όταν ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής αντιμετώπιζε ήδη σημαντικές εισαγωγές από την Αργεντινή αλλά μόνο μικρές ποσότητες από την Ινδονησία, η κερδοφορία ήταν 3,5 %. Όταν οι εισαγωγές από την Ινδονησία αυξήθηκαν ουσιαστικά, η κερδοφορία έγινε αρνητική και έφτασε στο – 2,5 % στην αρχική περίοδο έρευνας. Από την άποψη αυτή, είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι οι εισαγωγές από την Ινδονησία την ίδια περίοδο αυξήθηκαν με πολύ μεγαλύτερο ρυθμό από ό,τι οι εισαγωγές από την Αργεντινή (βλέπε πίνακα 3 παραπάνω). Συνεπώς, η Επιτροπή θεωρεί ότι αν το ΕΒΒ βασίζεται μόνο σε μια σύγκριση μεταξύ των αντίστοιχων περιθωρίων μείωσης των τιμών για τις εισαγωγές από την Ινδονησία (με την κατάλληλη προσαρμογή για τις διαφορές ποιότητας) και την Αργεντινή, αυτό δεν αρκεί για να εξηγήσει πλήρως και ορθώς τις συνέπειες που είχαν οι εξαγωγές καθεμιάς από τις δύο χώρες στην κατάσταση του ενωσιακού κλάδου παραγωγής, ιδίως για την κερδοφορία.

(89) Η Επιτροπή συμπεραίνει ότι δεν είναι δυνατόν να διαπιστωθεί ότι υπάρχει πραγματική και ουσιαστική αιτιώδης συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών από την Αργεντινή που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ και της σημαντικής ζημίας που υπέστη ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής, δεδομένης της σημασίας των άλλων παραγόντων που συνέβαλαν στην πρόκληση της ζημίας.

(90) Μία εταιρεία, η COFCO Argentina SA, παρουσιάστηκε μετά τη δημοσίευση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 2017/1578, υποστηρίζοντας ότι πληροί και τα τρία κριτήρια για νέους παραγωγούς-εξαγωγείς που ορίζονται στο άρθρο 3 του οριστικού κανονισμού και παρέσχε αποδεικτικά στοιχεία. Η Επιτροπή ανέλυσε το αίτημα και τα στοιχεία. Ωστόσο, υπό το πρίσμα των αποτελεσμάτων της έρευνας που επανεκκινήθηκε, το αίτημα κατέστη άνευ αντικειμένου.

6. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ**

(91) Η έρευνα θα πρέπει να περατωθεί i) δεδομένου ότι τα περιθώρια ντάμπινγκ από την Ινδονησία είναι ελάχιστα και ii) λόγω του ότι δεν μπορεί να αποδειχθεί ότι υφίσταται πραγματική και ουσιαστική αιτιώδης σχέση μεταξύ των εισαγωγών από την Αργεντινή που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ και της σημαντικής ζημίας που υπέστη ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής, όπως απαιτείται δυνάμει του άρθρου 3 παράγραφος 7 του βασικού κανονισμού. Αυτό σημαίνει ότι τα υφιστάμενα μέτρα που εξακολουθούν να ισχύουν για τους παραγωγούς-εξαγωγείς από την Αργεντινή και την Ινδονησία που δεν είχαν προσβάλει με επιτυχία τα μέτρα αντιντάμπινγκ ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου θα πρέπει να καταργηθούν. Συνεπώς, για λόγους σαφήνειας και ασφάλειας δικαίου, θα πρέπει να καταργηθεί ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1194/2013.

(92) Οι οριστικοί δασμοί αντιντάμπινγκ που καταβλήθηκαν δυνάμει του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1194/2013 στις εισαγωγές βιοντίζελ από την Αργεντινή και την Ινδονησία και οι προσωρινοί δασμοί που έχουν εισπραχθεί οριστικά σύμφωνα με το άρθρο 2 του εν λόγω κανονισμού θα πρέπει να επιστραφούν ή να διαγραφούν στον βαθμό που αφορούν εισαγωγές βιοντίζελ που πωλήθηκαν προς εξαγωγή στην Ένωση από τις εταιρείες που προσέβαλαν επιτυχώς τον εν λόγω κανονισμό ενώπιον του Δικαστηρίου, δηλαδή, τους Αργεντινούς παραγωγούς-εξαγωγείς Unitec Bio SA, Molinos Rio de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cargill SACI, Louis Dreyfus Commodities SA (LDC Argentina SA) και τους Ινδονήσιους παραγωγούς-εξαγωγείς PT Pelita Agung Agrindustri, PT Ciliandra Perkasa, PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas). Για την επιστροφή ή τη διαγραφή πρέπει να υποβληθεί αίτηση από τις εθνικές τελωνειακές αρχές σύμφωνα με την ισχύουσα τελωνειακή νομοθεσία.

(93) Μετά την κοινοποίηση, η PT Cermerlang Energi Perkasa ισχυρίστηκε ότι η επιστροφή και η διαγραφή των δασμών αντιντάμπινγκ θα πρέπει να προσφερθούν σε όλες τις εταιρείες στις οποίες είχαν επιβληθεί τέτοιοι δασμοί και όχι μόνο στις εταιρείες εκείνες που είχαν επιτυχώς προσφύγει στο Δικαστήριο κατά του οριστικού κανονισμού. Υποστηρίζει επίσης ότι θα πρέπει να καταργηθούν όχι μόνο ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1194/2013 αλλά και ο εκτελεστικός κανονισμός 2017/1578.

(94) Πρώτον, η Επιτροπή υπενθύμισε ότι ο εκτελεστικός κανονισμός 2017/1578 τροποποίησε μόνο τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1194/2013. Επειδή καταργείται ο τελευταίος κανονισμός, ο τροποποιητικός κανονισμός παύει να έχει νομικό αποτέλεσμα. Συνεπώς, δεν υπάρχει ανάγκη να καταργηθεί ρητώς και ο εν λόγω κανονισμός. Δεύτερον, η ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού αριθ. 1194/2013 από το Γενικό Δικαστήριο εφαρμόζεται μόνο στις εταιρείες εκείνες που προσέφυγαν κατά του κανονισμού ενώπιον του Δικαστηρίου. Κατά συνέπεια, οι δασμοί αντιντάμπινγκ που έχουν επιβληθεί σε άλλες εταιρείες έχουν εισπραχθεί νομίμως βάσει του ενωσιακού δικαίου. Στον βαθμό που η έκθεση του ΠΟΕ για την Ινδονησία διαπίστωσε ότι τα μέτρα αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές από την Ινδονησία θα πρέπει να συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις της Ένωσης προς τον ΠΟΕ, η Επιτροπή συμφώνησε με την Ινδονησία να εφαρμόσει τα εν λόγω συμπεράσματα έως τον Οκτώβριο του 2018. Σύμφωνα με τις γενικές αρχές της διευθέτησης του ΠΟΕ, μια τέτοια εφαρμογή θα έχει αποτέλεσμα από την ημερομηνία εφαρμογής. Συνεπώς, η Επιτροπή απέρριψε την αξίωση να επιστραφούν ή διαγραφούν και οι εν λόγω δασμοί.

(95) Λαμβανομένης υπόψη της πρόσφατης νομολογίας του Δικαστηρίου ([1]), είναι επίσης σκόπιμο να προβλεφθεί ότι το επιτόκιο υπερημερίας πρέπει να καταβάλλεται σε περίπτωση επιστροφής των οριστικών δασμών, επειδή οι σχετικές διατάξεις που ισχύουν για τους τελωνειακούς δασμούς δεν προβλέπουν ανάλογο επιτόκιο και η εφαρμογή των εθνικών κανόνων θα οδηγούσε σε αδικαιολόγητες στρεβλώσεις μεταξύ των οικονομικών φορέων αναλόγως του κράτους μέλους που επιλέγεται για τον εκτελωνισμό.

7. **ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ**

(96) Όλα τα μέρη ενημερώθηκαν για τα πορίσματα της Επιτροπής και τους παραχωρήθηκε προθεσμία εντός της οποίας μπορούσαν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους.

(97) Η επιτροπή που έχει συσταθεί δυνάμει του άρθρου 15 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού δεν διατύπωσε γνώμη,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Περατώνεται η διαδικασία αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές μονοαλκυλεστέρων λιπαρών οξέων και/ή παραφινικών πετρελαίων εσωτερικής καύσης (gas oils) που προέρχονται από σύνθεση και/ή υδρογονοκατεργασία, μη ορυκτής προέλευσης, σε καθαρή μορφή ή σε μορφή μείγματος καταγωγής Αργεντινής και Ινδονησίας, που επί του παρόντος υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ ex 1516 20 98 (κωδικοί TARIC 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 και 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (κωδικοί TARIC 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 και 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (κωδικός TARIC 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (κωδικοί TARIC 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 και 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (κωδικοί TARIC 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 και 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (κωδικοί TARIC 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 και 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (κωδικοί TARIC 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 και 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (κωδικοί TARIC 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 και 3824 99 92 20), 3826 00 10 και ex 3826 00 90 (κωδικοί TARIC 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 και 3826 00 90 30) («βιοντίζελ»).

Άρθρο 2

Οι οριστικοί δασμοί αντιντάμπινγκ που καταβλήθηκαν δυνάμει του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1194/2013 στις εισαγωγές βιοντίζελ από την Αργεντινή και την Ινδονησία και οι προσωρινοί δασμοί που έχουν εισπραχθεί οριστικά σύμφωνα με το άρθρο 2 του εν λόγω κανονισμού επιστρέφονται ή διαγράφονται στον βαθμό που αφορούν εισαγωγές βιοντίζελ που πωλήθηκαν προς εξαγωγή στην Ένωση από τις ακόλουθες εταιρείες:

Εταιρεία	Πρόσθετος κωδικός TARIC
Αργεντινή	
Unitec Bio SA, Μπουένος Άιρες	C 330
Molinos Agro SA, Μπουένος Άιρες	B 784
Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Bahia Blanca	B 784
Vicentin SAIC, Avellaneda	B 784
Aceitera General Deheza SA, General Deheza	B 782

([1]) Απόφαση του Δικαστηρίου, της 18ης Ιανουαρίου 2017, υπόθεση C-365/15, *Wortmann*, EU:C:2017:19, σκέψεις 35 έως 39.

Εταιρεία	Πρόσθετος κωδικός TARIC
Bunge Argentina SA, Μπουένος Άιρες	B 782
Cargill SACI, Μπουένος Άιρες	C 330
Louis Dreyfus Commodities SA(LDC Argentina SA), Μπουένος Άιρες	B 783
Ινδονησία	
PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	B 788
PT Ciliandra Perkasa, Τζακάρτα	B 786
PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan	B 789
PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	B 789
PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas), Medan	B 787

Για την επιστροφή ή τη διαγραφή υποβάλλεται αίτηση από τις εθνικές τελωνειακές αρχές σύμφωνα με την ισχύουσα τελωνειακή νομοθεσία.

Εκτός αν ορίζεται διαφορετικά, εφαρμόζονται οι διατάξεις που ισχύουν για τους τελωνειακούς δασμούς. Για τους τόκους υπερημερίας οι οποίοι καταβάλλονται σε περίπτωση που από την επιστροφή προκύπτει δικαίωμα για την καταβολή τόκων υπερημερίας, ισχύει το επιτόκιο που εφαρμόζεται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησης, όπως αυτό δημοσιεύεται στη σειρά C της Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ισχύει την πρώτη ημερολογιακή ημέρα του μήνα κατά τον οποίο εκπνέει η προθεσμία, προσαυξημένο κατά μία εκατοστιαία μονάδα.

Άρθρο 3

Ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1194/2013 καταργείται.

Άρθρο 4

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 18 Οκτωβρίου 2018.

Για την Επιτροπή

Ο Πρόεδρος

Jean-Claude JUNCKER